

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 6212010176
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6212010176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného C. L. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 25. mája 2017 v Bratislave dovolanie obvineného C. L., zastúpeného obhajkyňou Mgr. Víktóriou Hellenbart proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. marca 2013, sp. zn. 4 To 9/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. novembra 2012, sp. zn. 8 T 82/2012, bol obvinený C. L. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 21.12.2011 okolo 20.00 hod. vo H.L. L. na parkovisku pred obytným blokom č. 2 na ulici H. dvakrát kopol do pravého blatníka osobného motorového vozidla zn. Renault Mégane, EČ: H-XXXX., ktoré poškodil, čím pre majiteľa B. G. spôsobil škodu vo výške 443,- €.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmenečne odložil na skúšobnú dobu 1(jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť poškodenému B. G., bytom H. L., N. č. XXXXX, škodu vo výške 443,- € a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil obvinený odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní do všetkých jeho výrokov (č.l. 129). Včas podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním zo 16. januára 2013 prostredníctvom obhajcu, ktoré doplnil podaním zo 17. januára 2013 (č.l. 136-137).

Obvinený v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom rozsudku ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podľa obvineného také poškodenie auta kopnutím nemohol spôsobiť, namietal svedeckú výpoveď JUDr. V. a účelové vyhodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu. Záverom svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručil rovnopisy odvolania na vyjadrenie ostatným stranám trestného konania, pričom uvedenú možnosť nevyužili.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý na verejnom zasadnutí 6. marca 2013 uznesením sp. zn. 4 To 9/2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 6. marca 2013, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený C. L. prevzal 28. marca 2013, jeho obhajca i prokurátor prevzali rozhodnutie 26. marca 2013 a poškodený B. G. prevzal rozhodnutie 28. marca 2013.

Okresný súd Veľký Krtíš 2. júna 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného C. L., ktoré podal prostredníctvom zvolenej obhajkyne Mgr. Viktórie Hellenbart. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 9. decembra 2014 a smerovalo proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por., pretože v konaní boli porušené závažným spôsobom jeho práva na obhajobu a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že formálne boli jeho práva na obhajobu zachované, avšak jeho návrhy na doplnenie dokazovania neboli súdmi akceptované. V dôsledku toho nebol náležité zistený skutkový stav a vznikli závažné pochybnosti o tom, či sa skutok vôbec stal.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal vyhodnotenie svedeckých výpovedí poškodeného B. G. i JUDr. G. V., vytýkal súdom, že nevykonali vyšetrovací pokus na preverku týchto výpovedí, neodstránili rozpory a taktiež namietal, že nevypočuli policajtov, ktorí mali robiť ohliadku miesta činu. Záverom svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol vysloviť, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon v jeho neprospech, domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia, ako aj rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia veci súdu prvého stupňa, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania s tým, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor i poškodený Bc. B. G..

Prokurátor okresnej prokuratúry vo svojom vyjadrení z 27. marca 2015 (č.l. 177) uviedol, že napadnuté rozhodnutie je správne i zákonné. Obvineným uvedené dovolacie dôvody neboli naplnené, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený Bc. B. G. vo svojom vyjadrení z 8. apríla 2015 (č.l. 178-183) uviedol, že súdy vyhodnotili vec spravodlivo a obvinenému bol daný priestor na jeho obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky následne na neverejnom zasadnutí 11. júna 2015 uznesením sp. zn. 5

Tdo 37/2015 podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie odmietol, pretože smerovalo proti už neexistujúcemu odsudzujúcemu rozhodnutiu, nakoľko v prípade obvineného došlo k zahladeniu odsúdenia. Najvyšší súd svojím rozhodnutím nadviazal na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v obdobných trestných veciach.

Ostatné rozhodnutie najvyššieho súdu obvinený napadol sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ktorý nálezom z 2. februára 2017 sp. zn. II. ÚS 863/2016 vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2015 sp. zn. 5 Tdo 37/2015 bolo porušené základné právo obvineného na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústavy). Ústavný súd toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

Nález ústavného súdu bol doručený do podateľne najvyššieho súdu 24. apríla 2017. Na základe pokynu predsedníčky najvyššieho súdu a predsedu senátu bola predmetnej trestnej veci 26. apríla 2017 pridelená nová spisová značka 5 Tdo 24/2017.

Podľa § 362b ods. 1 Tr. por. po doručení nálezú ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní opätovne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a konštatuje, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako už bolo vyššie uvedené, sa vec dostala do štádia dovolacieho konania najvyššieho súdu o dovolaní, ktoré podal obvinený C. L. 9. decembra 2014 a uplatnil v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu v rámci tohto konania je posúdiť, či námietky dovolateľa obsahovo napĺňajú ním uvedené dovolacie dôvody.

Obvinený ako prvý uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z dikcie citovaného ustanovenia je totiž jednoznačne zrejmé, že len

porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

V predmetnej trestnej veci bol obvinený stíhaný a odsúdený za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., nešlo preto o prípad povinnej obhajoby. Napriek tomu obvinený využil zákonné právo a zvolil si za obhajcu JUDr. Jozefa Veseleho, ktorý ho obhajoval už v prípravnom konaní a počas celého súdneho konania. Obhajca pristupoval k obhajobe obvineného aktívne, zúčastňoval sa väčšiny úkonov trestného konania, podával námietky a sťažnosti, teda dohliadal na uplatňovanie jeho práv. Rovnako sám obvinený sa aktívne zapájal do konania. Orgány činné v trestnom konaní a súdy v tomto smere poskytli adekvátny priestor na realizáciu práva obvineného na obhajobu a tento priestor bol zo strany obhajoby využitý. V tomto smere dovolací súd žiadne pochybenia nezistil, preto uvedený dovolací dôvod nebolo možné akceptovať.

Ako ďalší dovolací dôvod obvinený uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov vykonaných podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa však vyžaduje, aby sa dovolaním napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň však treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní získané a vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu fakticky zopakoval námietky, ktoré použil už v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. S jeho námietkami sa dostatočne vysporiadal odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Polemika o vykonaných dôkazoch vedená obvineným v dovolaní, nie je sama o sebe spôsobilá preukázať nezákonnosť vykonania čo i len jediného dôkazu v predmetnej trestnej veci. Dovolací súd preto argumentáciu obvineného nemohol akceptovať ani vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne

zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokúvanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného C. L. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.